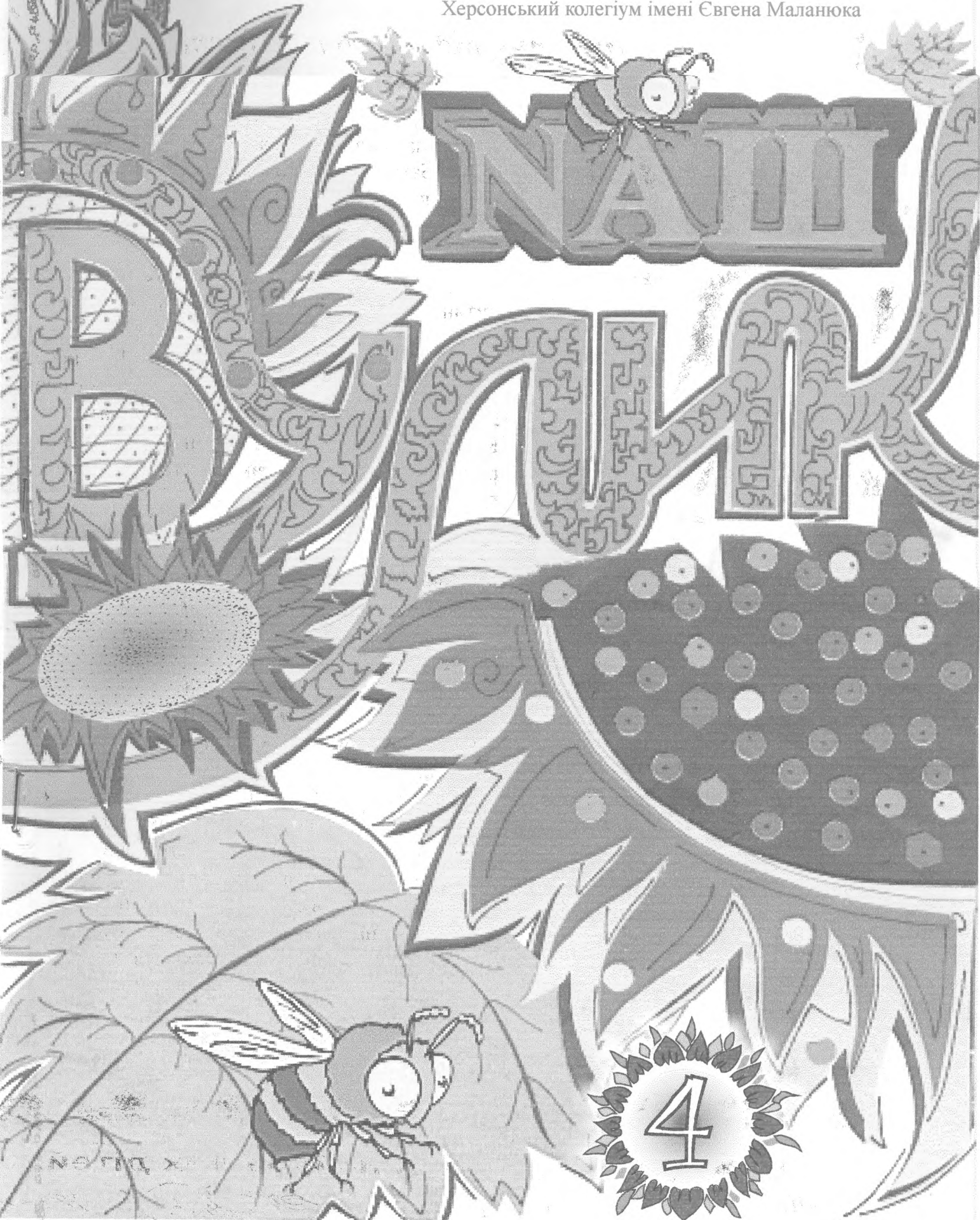


Херсонський колегіум імені Євгена Маланюка



Х ДІЛ ОН

Майбутнє відкрило свої двері



Все, що робить Херсонський Колегіум ім.Євгена Маланюка має на меті щастя наших дітей. Батьки, котрі обрали для своєї дитини нашу школу, забезпечили синам та донькам світле успішне майбутнє, а собі впевненість у завтрашньому дні та радість щоденного споглядання за стрімким розвитком власної дитини. Колегіум є правдивим союзником мудрих родин в усіх питаннях навчання та виховання повноправних хазяїв нової України, самодостатніх господарів власної долі. Наші інтереси тотожні – і батьки, і Колегіум прагнуть аби наші учні вирости розумними, заможними та вільними громадянами великої європейської держави.

Кожен колегіант – унікальна особистість, гідна умов розвитку, навчання та виховання, що відповідають найвищим європейським стандартам, умов створених для них Колегіумом в Україні. І це не просто красиве гасло, це моє глибоке переконання, що лежить в основі досить непростого рішення про створення школи нового типу в рідному місті, прийнятого ще в 1997 році. Про це рішення я жодного разу не пошкодував, ні тоді, коли перші мої ініціативи наштовхнулись на нерозуміння, а іноді і протидію тодішньої місцевої бюрократії, ні тоді коли очевидними стали прорахунки старої адміністрації, що ледь не привели школу до закриття, навіть в час гіркого розчарування в людях, що видавали себе за моїх однопумців, використовуючи мою довіру отримали престижну роботу адміністраторів створеної мною школи, яку ледь не розвалили, зловживаючи своїм становищем. На сьогодні всі вихватки відвертих та прихованих недоброзичливців української приватної школи в Херсоні отримали належну відсіч, всі негаразди в минулому і знову на перший план вийшли інтереси наших учнів – найщасливіших школярів міста, які навчаються в кращій школі для найкращих дітей.

Краща школа – для найкращих дітей.

Євген Маланюк – наш славетний земляк, мислитель, поет, державний діяч, людина чие ім'я носить наша школа, мріяв саме про таку українську школу, а йому було з чим порівнювати – трагічна доля поета-революціонера водила його світами: Чехословаччина, Польща, Велика Британія, США. Колегіум втілює мрії багатьох славетних пращурів, але й сам він творить нову українську мрію. Сьогоднішні колегіанти в майбутньому вже самі писатимуть історію України, впевнений, їх імена закарбуються поруч з Великими. Наша школа відкрила двері майбутнього.

Творчий геній педагогів Колегіуму – гарантія ефективності навчання, ми точно знаємо: всі наші учні обдаровані, ми вміємо стимулювати вияв талантів. Педагоги школи – високопрофесійні та визнані: п'ять вчителів вищої категорії, троє – I категорії, заслужений вчитель, вчителі-методисти. Для старшокласників основи економіки та правознавство читають два кандидати наук, для дошкільнят та молодших учнів працює головний логопед обласного управління охорони здоров'я, єдиний сертифікований монтесорі - консультант в Херсонській області.

Кожна хвилина праці нашого відданого та доброзичливого персоналу – задля якнайсприятливіших умов навчання колегіантів. Відмінне чотирьохразове збалансоване харчування, теплі та затишні відремонтовані в цьому році класи, ідеальна чистота та порядок – ось що забезпечує бездоганне протікання злагодженого навчально-виховного процесу. Бібліотека, з фондом, аналогів якого не має в жодного навчального закладу міста, включно з вузами, має унікальну збірку літератури західного видавництва, включно з діаспорним, зразків такої літератури не має навіть в обласній бібліотеці. Обладнання школи, методичний та навчальний матеріал – найкращі.

Патрони нашої школи, серед яких президент Національного університету „Києво-Могилянська Академія” В'ячеслав Брюховецький, видатний діяч українського національно-визвольного руху в США Павло Дорожинський, профспілковий лідер освітян Херсонщини Галина Гривняк, народні депутати Юлія Тимошенко, Юрій Криворучко, Григорій Омельченко, Борис Тарасюк, Віктор Ющенко – наші друзі, що допомагають у вирішенні будь-яких складних питань. З 2004 року школа перебуває під шефством „Укрзалізниці”.

Наші діти – найбільше наше багатство, вкладення коштів в їх освіту – наймудріше наше рішення. Наші спільні зусилля задля їх майбутнього – наймудріше та найвідповідальніше з наших справ.

Хай щастить у новому навчальному році та в новому житті в новій Україні, яка щойно розгортає свої могутні крила та стає визначальним чинником у світовому житті.



*З любов'ю до Вас, Олександр Башук,
засновник Колегіуму*

Краща школа – для найкращих дітей.

Його ім'я носить Колегіум

Євген Маланюк – виразний представник свого покоління, один з найвизначніших поетів української діаспори. Євген Маланюк розпочав свою літературну творчість після революції, на чужині, після поразки української державності, за яку й сам воював. Саме це й породило в ньому дух непокори й спротиву. Болючі роздуми про недавню національну катастрофу, пошуки й критична переоцінка її причин та цілеспрямована дальша боротьба за волю України – все це домінантні мотиви першої доби Маланюкової творчості.

Професор Микола Неврлий
Учень Євгена Маланюка,
Його біограф

Трагічний оптиміст – особлива філософія життя. Тільки вона дає відвагу жити і вмирати. Тільки в ній – справжня краса.

Безплідне скигління – ось що є трагізм без оптимізму. Безплідне мрійництво – ось що є оптимізм без трагізму.

Скінчити з ними прийшла наша апокаліптична епоха, прийшли чотири вершники у великий День Гніву.

Не всі зрозуміли його. Але й не всі його злякалися. Були такі, що скривавленими устами вимовили йому благословенство.

Про “апокаліпсу хижих літ”, про “вогонь залізних літ” – пише Є. Маланюк, про “біле сонце Страшного Суду”, про “горобину ніч” нашого лихоліття, ніч “зневаги, гвалту й мук” триумфуючого Хама. Але він не тільки жде, він викликає цю ніч. Він посилає їй своє благословенство. Він чує в ній ходу нових людей, які “уміли кинуть сміх в скривавлене обличчя муки” – не “струмок музичних сліз” – “відвічного каліки і раба”...

Трагічні оптимісти – це яскрава заграва блискучого дня нашої літератури. Бурхлива й тривожна – гарніша за самий день.



Доктор Дмитро Донцов,
Ідеологічний батько Є. Маланюка;
головний редактор “Львівського вісника”,
який згуртував навколо себе
Вісниківську квадригу – Є. Маланюка,
О. Телігу, О. Ольжича, Л. Мосендза.

ВЕРЕСЕНЬ

слова: Євгена Маланюка

Спливають дні, як вічна течя,
За сірий обрій мертвих літ.
Коли ж прийде? І хто предтеча?
І де ж шукають огненний слід?

Крізь золото остання просинь
Цілує сонний краєвид.
Прозорий день осяяв осінь
В мереживі похилих віт.

Знов, літо ще одно узявши,
Життя і сей zakresлить рік,
І буде все таким, як завше,
І в безвістях замре мій крик.

Краща школа – для найкращих дітей.



Дорогі колегіанти!

Сьогоднішнє свято не дарма називається Днем Знань. Адже знання – то національне неоціненне багатство, якого ви набуваєте саме в школі. Хочеться, щоб кожен учень, колегіант, усвідомив це вже сьогодні і навчався в повну міру своїх сил. Людина без знань – це босоногий мандрівник, який не сміє йти в далеку дорогу, бо назад не повернеться. Коли ж зважиться, то не раз спіткнеться і наб'є гулі на лобі, не раз позбиває собі пальці об гостре каміння.

Дорогі першокласники! Віднині вашими нерозлучними супутниками стануть олівці, зошити, книжки. Пам'ятайте, що рядки слів у книжках – то стежки. Кожний новий рядок починається там, де й попередній, але не на тому самому місці.

Бажаю вам усім бути добрими дітьми своїх батьків і матерів, навчатися так, щоб досягти поставленої мети, як це зробили наші випускники, про яких з гордістю можна сказати, що це – еліта нашого суспільства. Підтвердженням цього є те, що всі випускники Колегіуму-2004 року стали студентами найкращих українських ВУЗів (переважно столичних), зокрема, НаУКМА – 14%, Київського національного університету ім. Т. Шевченка – 15%, Київського національного економічного університету – 28%, Київського торгівельно-економічного університету – 15 %, Національного авіаційного університету – 14%, Миколаївського державного гуманітарного університету ім. П. Могили – 14 %.



Отже, знання – то сила. Сміливо вирушайте у незвідані дороги навчання, пориньте у безмежний світ книг!

*З повагою,
Тетяна Сікоза,
директор школи.*

Краща школа – для найкращих дітей.

Вустами випусників нового покоління

вон
вл



Ну що ж, дорогий Колегіуме, вітаю тебе! Цього року ти випустив нове покоління сильних, впевнених у собі і розумних людей. Передаємо тебе у руки нових колегіантів, віримо, що вони радуватимуть тебе своїми успіхами так само, як і ми. Сподіваюсь, що вони скористаються з нашого досвіду.

Я гадаю, що ні у кого не викликає сумніву те, що приходять до Колегіуму, щоб отримати знання. Але що далі? А далі має бути престижний ВУЗ. Саме на найкращі столичні ВУЗи мене зорієнтувала адміністрація. Вступ був метою чотирьох останніх років життя. І, ясна річ, для досягнення мети були покладені величезні зусилля. Дуже багато мені допомагали мої вчителі. Вони працювали зі мною допізна, не шкодуючи ні власного часу, ні сил. Завдяки панові Олександрові і тому, що Могилянка проводить пробні тестування, забезпечуючи найкращим вступ до Миколаївського державного гуманітарного університету, я стала студенткою екологічного факультету у Миколаєві.

Краща школа – для найкращих дітей.

«Наш вулиця» № 4, вересень 2004 р



Звісно, хотілося вчитись у Києві, але страхівка ніколи не завадить, бо вона додає спокою та впевненості. Настав час їхати на іспити до столиці. Я влаштувалась до гуртожитку Київського Національного Університету. Ось де



панує студентський дух! Ось, що треба відчувати на собі! Не буду описувати. Краще вступайте й самі побачите. Іспит з біології був складним. Ніколи не думайте, що вас питатимуть за шкільною програмою. Кажу одразу, що це неправда! Вчіть більше, бо питатимуть більше, бо ловитимуть на дрібницях і валитимуть. Після важкого трудового дня я влаштувала собі свято і поїхала на концерт відомої групи "Шартак". Далі знов були тяжкі будні. Іспит з мови та літератури був легким (певно, біологам можна обійтись без літератури). Але і там вони вишукують питання, на які важко відповісти. Могилянка, як завжди, давала дуже

складні тести. Я навіть не сподівалась на вступ, але ... пройшла. Не думайте, що весь час між іспитами я провела готуючись, бо це просто неможливо. Київ своєю чарівністю манив, витягав з кімнати і кликав подивитись на золоті бані соборів, зелені парки та вулиці, якими вирує життя. Той час між іспитами був чарівним. Час нових знайомств та вражень. І, звісно, не можу оминати день, коли нарешті зустрілась зі своїми. День, коли, відчуваючи присмак перемоги, гуляла Києвом, спілкувалась з однокласниками, слухала пана Олександр, відвідала фольклорний фестиваль і заїздила на потяг до Херсона. Але це вже зовсім інша історія.

Шепер, будучи студенткою Київського Національного Університету імені П. Шевченка, хочу подякувати всім, хто мені допомагав, хто підтримував і вірив у мене. Хочу порадити наступним поколінням колежантів бути сильними і впевненими. Ставте перед собою мету і йдіть до неї, долаючи всі перешкоди. повірте, відчуття перемоги знімає втому від тяжкої праці.

Катерина Лашина,
випускниця Колегіуму 2004 р.,
студентка Київського Національного
Університету ім. П. Шевченка

Краща школа – для найкращих дітей.

Щороку ранньої весни з Єгипту на далеку Україну летять зграї лелек. Вони знають, яка доля вготована їм над білими горами, але знають також, що їхнє лелече перелітне життя є не що інше, як безупинне вертання до своїх народжень, до того, що назавжди залишається найріднішим. Хоч дорога далека, тяжка й кривава, хоч багато з них не долетять, не прилетять і не повернуться ніколи, але однаково треба щоразу битися грудьми, крильми, через силу. У відчаяному клекоті прориватися й пробиватися до рідної вітчизни – і що там перешкоди, перепони, небезпека й чиясь зла воля!



пом
дія
для
нап
до

Так триває вже тисячі літ. І щовесни знов прилітають лелеки додому, на свою Батьківщину, на свою Україну. Їхнє вертання є прикладом магнетичної сили рідної землі, де ми живемо від найдавніших часів людської історії. Тому й зємо цю землю нашою, бо спільно пережили на ній поразки й перемоги. Споконвіку українці мали свою окрему історію, хотіли чогось іншого, ніж сусіди, боролися за те, щоб сповнити наші бажання. Історія переказала нам щось питомо відмінне, ніж нашим сусідам, тому ми маємо й свою історичну традицію. Це абсолютно закономірно, інакше ми б не були окремим народом, не були, власне, українцями.

Україна – це земля, де живуть українці. Вона є всюди, де гомонить наша мова й пісня, всюди там, де люди бережуть давній наш звичай, де пам'ятають про спільну долю й долю, де хочуть спільного вільного життя.

Тринадцять років минуло відтоді, як ми стали незалежними. Тринадцять довгих років. Стільки бажань, пишних розмов, гарних слів, амбіцій – такі мізерні результати.

Хочеться не до Європи, а Європу наблизити до України, піднести свою націю, увесь народ на височину європейської культури. Хочеться піднести рідну мову і культуру до світового рівня і примусити європейський світ ту мову і культуру знати і націю мою визнавати й поважати.

Тринадцятий рік самостійності, і що? Тринадцятий рік товчемося на одному місці, як Мойсей зі своїм народом у пустелі. То, може, у нас Мойсей не той? Може, й не той... А народ...

Ми – унікальний народ. Ось вони збудилися з вікового сну, хочуть будувати державу, а націоналізм у нас щось неначе заборонене для всякого шануючого себе чоловіка. Як не крути, а серед української інтелігентської громади його дуже мало. Але треба його дуже. Ми повинні собі будь-що-будь з'ясувати, що справжній націоналізм – це не партійна справа, зрозуміти, що національно повинні думати й стриміти всі українці без різниці партій, класів, віку, матеріального стану.

Краща школа – для найкращих дітей.

І починати слід не завтра. Завтра вже сьогодні. Уже тринадцять років поміркований наш народ все відкладає на завтрашній день, а треба починати діяти, щодня, щогодини, щохвилини приймати правильні рішення, працювати для спільного національного добробуту. А за органічною працею в цьому напрямі, працею, овіяною духом націоналізму, піде само собою господарське добро, суспільний лад, політична могутність.

Ольга Злобіна,
випускниця Колегіуму 2004 року,
студентка НаУКМА

Мрії збуваються

Цього року збулася моя давня мрія. Я вступила до Київського елітного вузу на правничий факультет (найпопулярніший в цьому році з конкурсом 13 чоловік на місце) на бюджетну форму навчання. Тепер сміливо скажу: "Це реально!"

Не можу не відзначити для себе та для інших роль Колегіуму. Це саме той навчальний заклад, який дав мені ґрунтовні знання з основних дисциплін, тобто державного компоненту, а також поглиблені вузькоспеціалізовані знання з семи предметів, так званих "семи вільних наук", які я мусила скласти на вступних іспитах. До переліку вступних належить також історія Києво-Могилянської академії. Користуючись нагодою, хочу порадити майбутнім абітурієнтам дуже серйозно поставитися до цього предмету, щоб не допустити системної помилки цього року, в тому числі моєї (історія КМА – 10). Набираючи 7-8 балів, можна легко компенсувати недобір з математики, адже, повірте досвіду, дати правильну відповідь з математики (або вгадати її) в рази важче, ніж правильно відповісти (або знов-таки вгадати) історію Могилянки.

Оскільки я вже зачепила цю тему, хотілося б дати ще кілька порад.

Перша і найважливіша: самостійно вирішуйте й аналізуйте тести попередніх років (ви зможете побачити багато закономірностей). Друга: правознавство вивчайте виключно з першоджерел, а Конституцію – напам'ять! Третя: велику увагу слід приділяти англійській мові, адже вона дає 48 балів. Це дуже багато! На вступному тестуванні ви зрозумієте, що вирішуватиме вашу долю не два і навіть не один бал, а десята його частина. Четверта: ДУЖЕ уважно читайте завдання, в ньому є вже 40 % відповіді.

Краща школа – для найкращих дітей.

Якщо ви не знаєте правильної відповіді, намагайтеся використувати метод виключення, бо вгадати надзвичайно важко.

І остання: обирайте спеціальність за інтересом, не зважайте на так звані "модні" професії, бо глибоко і серйозно ви зможете лише ту дисципліну, яка буде вам до душі. Це запорука успіху. Пам'ятайте про ідею сродної праці великого філософа Григорія Сковороди, і хай вам щастить!

Бажаю успіхів у відкритті для себе Національного університету "Києво-Могилянська Академія"!

*Завжди ваша,
тепер уже студентка,
Ольга Злобіна*

Любі колегіанти!

Для нас, випускників Колегіуму 2004 року, це останній номер шкільної газети, випуском якої ми займались. При створенні цього номеру ми хотіли поділитися з Вами останніми новинами, емоціями, враженнями, бо Колегіум для нас назавжди залишиться частиною нашого життя. Зараз, перед початком нового навчального року, я хочу сказати Вам декілька слів.



Перш за все, я б хотіла побажати вам наснаги, щоб прокидаючись кожного ранку, Ви мали нескінченне бажання досягти вершин у навчанні та в будь-якій іншій діяльності, щоб Ви прикладали максимум зусиль для досягнення бажаних результатів.

Ви навчаєтесь у школі, де немає нічого неможливого. Повірте, перебуваючи в Херсонському Колегіумі, Ви отримаєте все необхідне для особистого розвитку, тут ніколи не будуть нехтувати Вашими бажаннями.

Я впевнена в тому, що кожен з Вас отримає безліч незабутніх емоцій, радість та тепло. Мені б хотілось бачити колегіантів вихованими, чемними та талановитими дітьми, які будуть приносити щастя своїм батькам, оточуючим, Колегіуму та нашій країні.

А наостанок – зичу Вам успіху, щирості, злагоди та гармонії в житті!

Для кожного з випускників Колегіантів вступ до вищого навчального закладу був першим кроком у доросле життя. Ми були налаштовані цілеспрямовано, і поступово досягли поставлених цілей.

Краща школа – для найкращих дітей.

Перші сім кроків виявились успішними, хіба неправда?

Довготривала підготовка до вступних іспитів не виявилась марною, оскільки зараз випускники Херсонського Колегіуму є студентами найпрестижніших вузів України.

Усі знання та навички, якими ми оволоділи – все це здобує в Колегіумі.

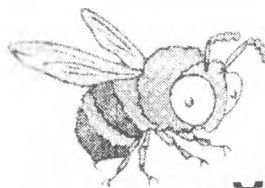
Авжеж, не обійшлося без хвилювань та нервових переживань, хоча до початку іспитів здавалося, що морально всі цілком готові.

Зараз ми є студентами, на цьому наші досягнення не закінчуються, бо це був лише поштовх у нове життя, який допоміг нам реалізувати Херсонський Колегіум.

Я думаю, що пройшовши це випробування, кожен із нас зміг отримати щось корисне та необхідне для майбутнього життя, можливо, зрозумів причину допущених помилок.

Інакше кажучи, зараз перед випускниками відкриваються нові можливості для реалізації своїх мрій.

*Наталка Мельниченко,
випускниця Колегіуму 2004 року,
студентка Київського Національного
Економічного Університету*



Навчайтесь у кращій школі!

Освіта. Освіта. Ще раз освіта. Кожен із нас розуміє, що першим кроком у доросле життя є обрання навчального закладу на цілих п'ять наступних років. Але мене цікавило не тільки те, які факультети є у ньому. Мені не було байдуже, чи буде можливість оволодіти більш досконало комп'ютером. Які викладачі навчатимуть? Яке місце у навчальному закладі надається вивченню іноземних мов? Чи створені побутові умови для здорового життя? На всі ці питання знайшлися відповіді. Мій вибір – свідомий. Я вже студентка Київського Національного Торгівельно-економічного Університету. Завдяки навчанню в Херсонському Колегіумі ім. Євгена Маланюка я зрозуміла головне: треба приймати правильні рішення.



Отже, я дещо розповім вам про один з найавторитетніших навчальних закладів України, акредитований за найвищим IV рівнем. Київський Національний Торгівельно-економічний Університет є лідером у реформуванні вищої освіти країни, впровадженні новітніх навчальних технологій. Він є

Краща школа – для найкращих дітей.

переможцем Всенародного конкурсу “Бренд року-2003” в номінації “Народне визнання”. Вступ до цього навчального закладу потребує ґрунтовних базових знань. Переконатися в цьому можна лише отримавши результати. Я студентка. І в моєму успіху найбільший відсоток надається рідному Колегіуму, мета якого – активно сприяти розвитку людського потенціалу на благо України.

Робіть правильний вибір! Навчайтесь у кращій школі (як на мене, це Херсонський Колегіум) і вже потім ви зможете вступити до кращого вищого навчального закладу країни. Я впевнена, що ви не помилитесь!



Шановні колеґіанти! Я хочу побажати вам творчої наснаги, сили волі, здійснення всіх ваших мрій. Ідіть до мети, яку ви поставили перед собою, і у вас все отримається. Будьте впевненими у собі! Перемагайте! Хай вам щастить!

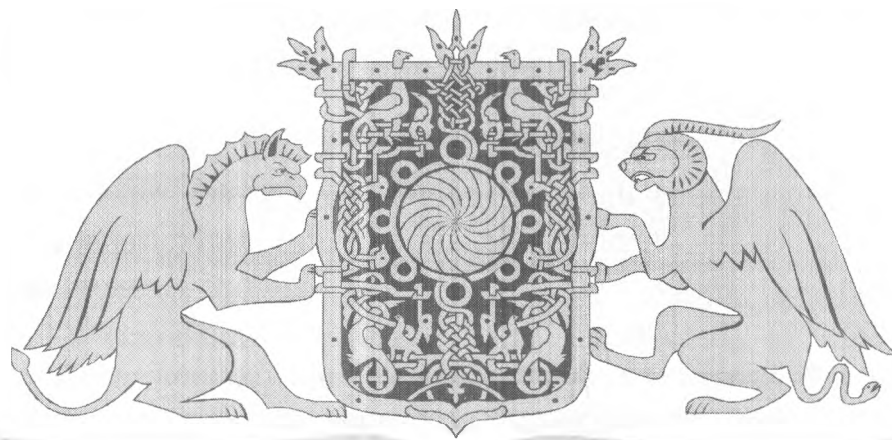
Ганна Шеньшина,
випускниця Колегіуму 2004 р.
студентка Київського
Торгівельно-економічного університету

**Радо вітаємо школярів – колеґіантів
з початком навчального року.**



Краща школа – для найкращих дітей.

*Герб Херсонського Колегіуму – сконцентрована у
символах концепція школи*




Зі здобуттям незалежності кожен народ окрім омріяної свободи отримує й незнану за часів бездержавного існування відповідальність за середовище та умови своєї життєдіяльності та її наслідки, за ефективність тих соціальних інституцій, які створив сам. На такий період історії кожної європейської нації припадає формування нової верстви, готової цю відповідальність нести, передаючи тягар обов'язку провідної верстви з покоління в покоління.

Пізніше, за умови позитивних для співгромадян результатів своїх заходів, вони можуть розраховувати на суспільне визнання та шану, на початках же, коли результат їх ініціатив непевний, ці люди добровільно беруть на себе зобов'язання і ризик творення та впровадження нових етичних норм – правил взаємин в суспільстві, нових естетичних засад – стилів та підходів в культурі, стають фундаторами модерної системи соціальних зв'язків – нових установ, об'єднань, шкіл, - як в широкому сенсі цього слова, так і в прямому – таких, як наш Колегіум.

Обов'язок та відповідальність є головним стрижнем в діяльності нових господарів молодих держав. Водночас, обов'язок та відповідальність не можуть бути знеособленими, конче потребують авторства і нові, незвичні для широкого загалу, ідеї та засади.

Так виникає потреба в сталих символах, знакових іменах, в пізнавальних образах та їх закріплення в суспільній свідомості, зокрема й через графічне зображення, - чи то йдеться про нові логотипи, торгівельні марки, чи емблеми, іншу символіку.

Краща школа – для найкращих дітей.



Коли йдеться про людей, що воліли б пов'язати своє ім'я з певним зображенням, то традиційно вживаємо поняття родинного герба. На жаль, віки глибоких криз, в яких перебувало українство, зруйнували колись багату національну геральдичну традицію, яку, як невід'ємну складову нового українського стилю, нам потрібно відроджувати.

Розробка герба, який презентуємо сьогодні, припадає на 1997 рік, саме на цей рік припадає і створення Херсонського Колегіуму. Власний герб я розглядав як найвдаліший символ, яким позначатиметься кожна достойна та успішна справа.

Роботу над становленням школи у рідному місті я вважав, та продовжую вважати за найважливішу серед низки інших проектів, якими опікуюсь останнє десятиріччя. Як проект успішний, Херсонський Колегіум від початків позначено моїм гербом, центральний символ якого – Сонце – став емблемою школи та сконцентрував в собі саму ідею нашого унікального навчального закладу. Саме цей символ, та й герб в цілому, давно нерозривно асоціюється зі всім найкращим, що є в історії Херсонського Колегіуму, на рівні з іменем великого нашого земляка, мислителя, ідеолога, неперевершеного поета Євгена Маланюка нерозривним зв'язком єднає наших колегіантів, викладачів, симпатиків та друзів з Колегіумом та між собою, - без них не мислиться наш стиль, з ними пов'язані наші успіхи та сподівання. Герб був і залишається присутнім у всіх світлих справах з Колегіумом пов'язаних: навіть тоді, коли я, як засновник, з тих чи інших причин не маю можливості брати безпосередню участь у справах школи, він незримо єднає мене з нею – заохочує правильні рішення та вчинки, нейтралізує неправильні. Коли до Ради Патронів Колегіуму входив Президент Національного університету „Києво-Могилянська академія” Вельмидостойний Пан В'ячеслав Брюховецький, через розгорнуті режимом проти гурту патріотичної молоді „Самостійна Україна” репресії я не зміг бути присутнім на підписанні президентом НаУКМА традиційного універсалу визнання та подяки, однак, як на самому універсалі, так і на всіх фотокадрах з церемонії його вручення присутній запропонований мною та прийнятий Колегіумом символ єдності слів та справ, символ ідейності в часи грубого тупого меркантилізму, символ вірності ідеалам та переможності справ праведних. Саме ця ідейність, ідеали, справи та їх гармонійне поєднання захищають та створюють умови розвитку нашої школи.

Однак навіть такий близький та звичний символ через багатогранність та складність потребує певного пояснення. Коротко спробую викласти найголовніше, що розтлумачить, поверхнево але достатньо, візуальне втілення концепції унікальної української школи, що без перебільшення є зразком шкільництва в нашому регіоні.

В короткому викладі, який подаю на прохання редакції „Нашого

Краща школа – для найкращих дітей.



вулика”, навряд чи варто намагатись розкрити всі глибини концепції світосприйняття, богорозуміння та засад життєвої позиції людини, втілені в гербі, що про нього тут розповідатиму. Водночас сподіваюсь, що поданий загальний опис дасть відповіді на головні питання, які виникають у невтаємниченого в історію створення нашого герба симпатика Колегіуму, та пояснення ідеології, що її дотримуємось.

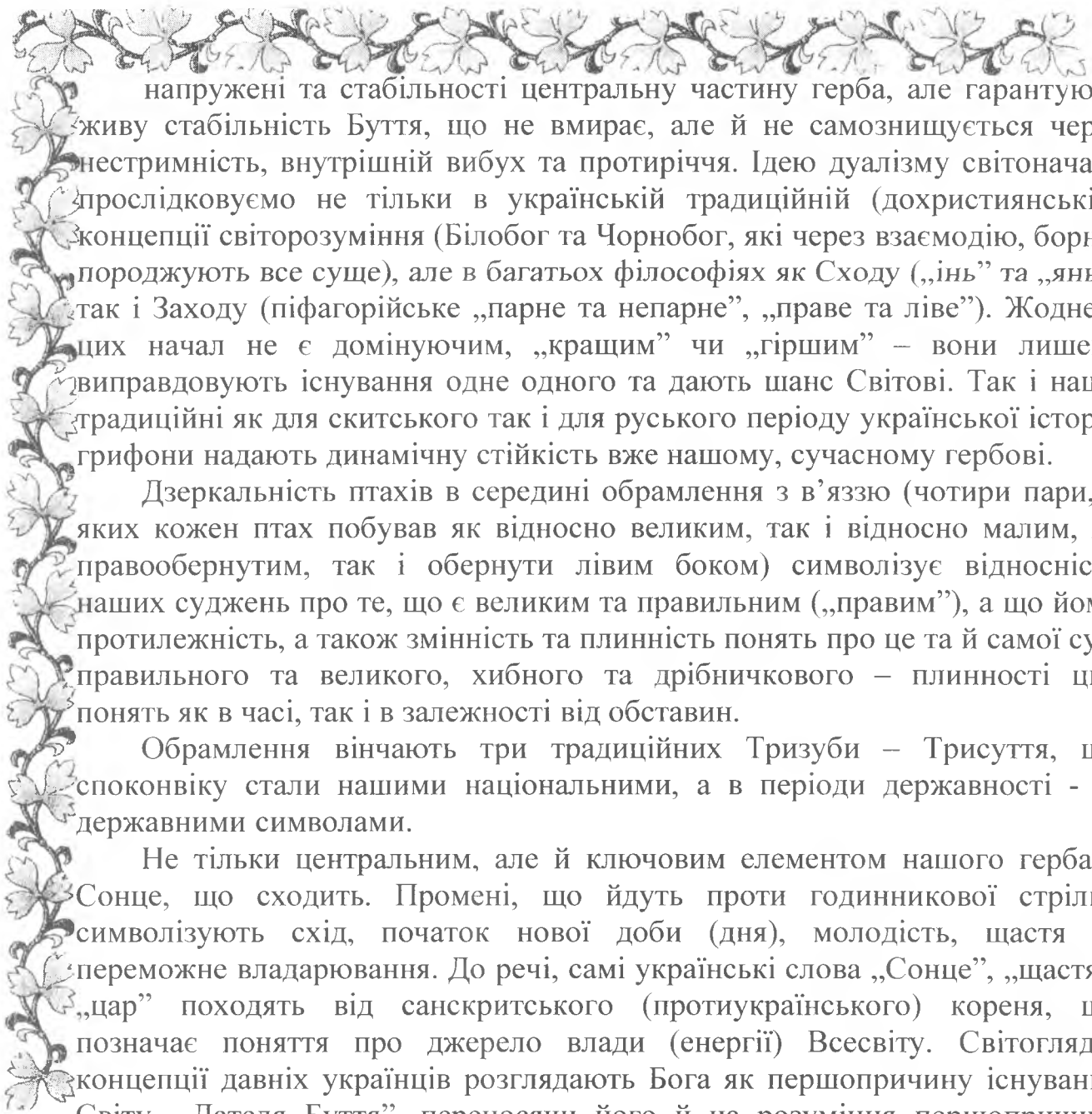
В основу художнього вирішення покладено естетичні доробки, притаманні трьом послідовним та взаємопов'язаним епохам розвитку українського образотворення. Найдавніший: солярний знак в центрі герба – Сонце, що сходить – ввійшов в нашу естетику ще в часи раннього Трипілля і є актуальним по сьогодні, присутній він у творах як ужиткового, так і монументального мистецтва, в живописі, декорі, архітектурі тощо. Наступний: скитський тваринний стиль – грифони – домінує в античну добу розвитку нашого україноскитського мистецтва. Нарешті, пізніша інтерпретація скитського тваринного стилю в обрамленні руської в'язі, що відходить від майже реалістичного анімалізму нашої античності в сторону декоративного вирішення тваринно-рослинного орнаменту, що стремить до „кубізму”, як сказав би сьогоднішній критик, знайомий з українським авангардом, з фотоєфектами, елементами дзеркальності та чіткими пропорціями – щит та його наповнення.

З точки зору елементів герба, їх також можна розбити на три основні групи. Перша - щит та його зміст – „малий герб”, як це формулює діюча Конституція України стосовно зображення Тризубу (Трисуття) в обрамленні. Формулювання сумнівне, але з метою спрощення може бути прийнятим і в нашому випадку. Друга – монументальна пара грифонів, що цей щит підтримують, саме їх художнє вирішення підкреслює окремішність їх ідеологічного завдання, про що буде сказано нижче. І нарешті, гасло, - коротке влучне висловлювання головної ідеї символу.

Ідеологічно кожен, навіть найменший, елемент герба несе певне смислове навантаження. Оскільки елементів досить багато, герб непростий, як непростий Світ, його закони, непросте життя людини, - деталізувати кожен тут немає ані можливості, ані потреби. Зупинюсь на найважливішому.

Грифони символізують подвійність мотивів існування Всесвіту: збурений левоголовий (праворуч) – втілення активного начала світотворення, невмотивованої дієвості, причини якої в ній самій, нестримного руху та вибуху енергії. Супокійний же орлоголовий грифон (ліворуч) є статичною протиположністю динамічному левоголовому, він не є кращий чи гірший за свою протилежність, як вода не є ані кращою, ані гіршою за вогонь, як простір безглуздо порівнювати чуттєво-емоційним шляхом за якістю з часом – вони існують і дають можливість для існування Світу та нас в ньому. У взаємодії обидва грифони не тільки підтримують в

Краща школа – для найкращих дітей.



напружені та стабільності центральну частину герба, але гарантують живу стабільність Буття, що не вмирає, але й не самознищується через нестримність, внутрішній вибух та протиріччя. Ідею дуалізму світоначала прослідковуємо не тільки в українській традиційній (дохристиянській) концепції світорозуміння (Білобог та Чорнобог, які через взаємодію, борню породжують все суще), але в багатьох філософіях як Сходу („інь” та „янь”) так і Заходу (піфагорійське „парне та непарне”, „праве та ліве”). Жодне з цих начал не є домінуючим, „кращим” чи „гіршим” – вони лишень виправдовують існування одне одного та дають шанс Світові. Так і наші, традиційні як для скитського так і для руського періоду української історії, грифони надають динамічну стійкість вже нашому, сучасному гербові.

Дзеркальність птахів в середині обрамлення з в’язю (чотири пари, в яких кожен птах побував як відносно великим, так і відносно малим, як правообернутим, так і обернути лівим боком) символізує відносність наших суджень про те, що є великим та правильним („правим”), а що йому протилежність, а також змінність та плинність понять про це та й самої суті правильного та великого, хибного та дрібничкового – плинності цих понять як в часі, так і в залежності від обставин.

Обрамлення вінчають три традиційних Тризуби – Трисуття, що споконвіку стали нашими національними, а в періоди державності – і державними символами.

Не тільки центральним, але й ключовим елементом нашого герба є Сонце, що сходить. Промені, що йдуть проти годинникової стрілки символізують схід, початок нової доби (дня), молодість, щастя та переможне владарювання. До речі, самі українські слова „Сонце”, „щастя”, „цар” походять від санскритського (протиукраїнського) кореня, що позначає поняття про джерело влади (енергії) Всесвіту. Світоглядні концепції давніх українців розглядають Бога як першопричину існування Світу, „Дателя Буття”, переносячи його й на розуміння першопричини існування нашого народу: „Дажбоже! (Дателю Буття!) Ти Святий дух народу мого!”. Водночас, правильно розуміючи першопричину існування всього сущого конкретно на нашій планеті, джерело енергії та життя, яким беззаперечно є Сонце, саме в цьому Величному Світілі наші мудрі та далекоглядні прашури вбачали найкращий символ, яким можна позначити Бога: „Дажбог, іже нарицається Сонце”, як це фіксує Іпатіївський літопис. Таке розуміння, безперечно є глибинним та прямо зумовленим нашим тісним зв’язком з українською землею, її підсонням та стилем життя давнього українця: тільки народ хліборобський, а відтак осілий, тисячоріччя опановуючи землі наших широт, міг пов’язати своє уявлення про Дателя Буття з символом сонця, яке несе початок хліборобського року, відродження живої природи, щастя, успіх, перемогу.

Пізніша, вже руська література зберігає цю традицію. Ярославна зі

Краща школа – для найкращих дітей.



„Слова про похід Ігорів”, будучи номінально християнкою, відвідуючи церкву, у момент найбільшого душевного хвилювання та потреби не у формальному „про людське око” культурі богочитання, а в правдивому божественному втручанні для захисту найдорожчого – свого чоловіка-лади, звертається не до богів та святих церкви християнської, але до рідних, віками перевічених у потребі захисту Дніпра-Славути, Вітру та Сонця. При цьому „Світле Тресвітле Сонце” називається „Господом”, тобто повелителем та владарем.

Зразу зауважу, що староукраїнське поняття владаря, поза іншим і через відсутність в Русі інституту рабства, не має на увазі рабську залежність людини від Бога. Українці й надалі зберігатимуть богорозуміння вільне від уявлень про рабську залежність людини від Творця та тиранію богів над людством. У модерній літературі це яскраво та однозначно формулює Великий Тарас Шевченко: „Не хрестись, і не кленись, і не молись нікому в світі!.. І візантійський Саваоф одурить! Не одурить Бог, карать і милувать не буде: ми не раби його – ми люде!” Отож, за Шевченком, Бог і Саваоф – поняття різні, ба навіть протилежні, а головне – людина не є рабом справжнього Бога. Достойне богорозуміння достойника достойної нації, яким був Шевченко та, віримо, є нація українська.

Тому, логічно, гаслом для нашого герба стали цитати з найдавнішої відомої нам староукраїнської пам’ятки красного письменства – „Слова про Похід Ігорів”: „Світле Тресвітле Сонце” та „Святий Огненний Господине” з переспіву цього шедевра пера Тараса Шевченка. Бо саме світло Сонця, світло науки та знання, душевної чистоти та порядності є головним стрижнем концепції Херсонського Колегіуму імені Євгена Маланюка.

Тож навіть суто рекламний, „для проспектів” слоган „Школа, в якій тепло” має на увазі не тільки, і не стільки, інформативне навантаження про нашу автономну систему опалення в зимовий період, але найперше стверджує основну засаду функціонування Херсонського Колегіуму – в нашій школі благодать отримуємо від тресвітлого Сонця правди, знання та волі ми передаємо через душі викладачів нашим колежантам та сподіваємось виховати сонячну радість та теплоту їх душ, що гарантують кожному з наших учнів успіх в сучасному світі, де щасливо та переможно почувають себе лишень сонячні особистості, навчені перемагати та виховані потребувати щастя.

*Олександр Башук,
засновник Колегіуму*

Краща школа – для найкращих дітей.

1 Вересня – День Знань!

У деяких народів 1 Вересня – Новий рік. День, прихід якого змінює життя, завжди жаданий. І кожна людина сподівається, що зміна буде на краще.

Мабуть, 1 вересня для наших школярів теж є жаданим днем. Може, зовнішньо ще хочеться, щоб літо тривало довше, але внутрішньо душа з нетерпінням чекає цієї миті.

Чекає молодший школяр, чекає середній й старший учень, але як цього дня чекає нинішній випускник, думки якого линуть до рідної школи, а серце вже мріє про посвячення в студенти, в доросле життя.

Але більш за все, мабуть, тремтить серце у першокласника. Для нього все вперше: і споруда, і парта, і колектив, і спосіб життя. У цей день він ніби вдруге народжується. Скільки днів народжень ми маємо! Народилась школа – Херсонська загальноосвітня приватна школа “Херсонський Колегіум” ім. Євгена Маланюка, народився новий педагогічний колектив, народилась нова учнівська спільнота. А що роблять у День народження? Звичайно, вітають!

То ж милі мої, любі юні друзі: ті, кого я знаю, і ті, що прийшли до нас вперше, особливо першокласники, а також батьки і колеги!

Поздоровляю Вас із 1 Вересня – Днем знань! Бажаю, щоб наша школа стала для вас усіх рідною домівкою: затишною і привітною, лагідною і доброю, “супер-школою”, як сказав один з наших учнів Сікоза Є. Хочу, щоб знання, які ви будете тут отримувати, приносили вам задоволення і добувались вами з радістю. Звичайно, це важка, систематична праця. То ж бажаю всім вам бути наполегливими, вольовими, старанними. Хай ваші батьки порадіють за вас.

І хочу, щоб ви ніколи не пожалкували, що переступили поріг нашої школи.

Успіхів вам і наснаги!

Будьте щасливі і здорові!

*З повагою,
Олена Важніченко,
заступник директора
з методичної роботи*



Краща школа – для найкращих дітей.

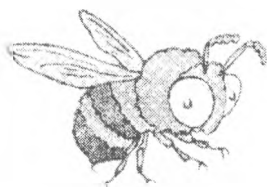
Перше вересня. Цей день для кожної людини в її житті був тим днем, з якого починався новий етап життя – похід до школи за знаннями. Але це офіційна дата – 1 вересня – День знань. Необхідність, потяг людини до знань, до освіти починається з народження і не закінчується до останніх днів людського буття на цій землі.

Адже тільки освічена, вихована людина зможе стати справжнім громадянином держави, від якого залежить не тільки його особиста доля, але й доля всієї України та його співвітчизників.

Людина буде сильною та зможе творити тоді, коли вона багато знає і вміє. Освітеною людиною вважається та, яка постійно вчиться. “Вік живи – вік вчись” – не дарма кажуть у народі.

І я хотів би побажати всім, хто вперше переступає поріг школи і тим, для кого це станеться востаннє – ніколи не зупинятись на досягнутому та підкоряти нові вершини знань.

Микола Руденко,
заступник директора
з навчальної роботи.

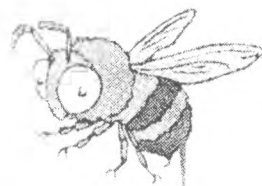


Привіт. Ось і пролетіло тепле літечко, та лишило на згадку про себе теплі дні, ясне сонечко, що скоро сховає свою милу посмішку і надалі подарує лише тоді, коли ну дуже гарний настрій буде. Але ми не будемо сумувати, бо розпочинається новий навчальний рік – рік, протягом якого ви будете максимально набувати знань, а ще ми будемо розважатись так, як до цього не розважались, бо для того є причини.

По-перше: продовжує працювати студія вокалу, а значить – будемо співати, бо яка ж Україна без співочих дітей, а тим паче, рідний Колегіум. Без пісень нам просто ніяк! Також продовжує свою роботу студія фортепіано. Тож охочих я чекаю і з задоволенням навчу грати не тільки етюдів та менуетів, а ще й сучасну музику, наприклад, джаз.

По-друге: відкривається нова пробна студія, я навіть сказала б, театр-студія моди та моделювання одягу для вистав та подіумних показів. Так-так, гадаю, час нам дещо розширити вплив нашого дружнього вулика на місто та й самі на свята будемо в костюмах. Маю надію, що відкриється ще й хореографічна студія, тоді ми будемо повністю укомплектовані в плані мистецтва. І це ще не все.

Є така пречудова новина: предмет музика ми розділили на дві частини – перша відводиться для вивчення та аналізу класики, а друга частина – це сучасна



Краща школа – для найкращих дітей.

музика у нашому практичному виконанні, тобто це хор сучасної пісні щось на зразок західних колективів, де одночасно танцюють і співають. Це стосується середніх та старших класів. Для малечі – ансамбль, трохи стриманіше, але теж у часі. Дівчата старших класів, я вас чекаю, якщо буде натхнення створити girls-band. Ось якщо коротенько, то практично вам все розказала.

Але відкрию ще одну маленьку таємницю: готуйтеся до великого дійства під назвою “Міс та містер Колегіум” та до численних конкурсів і змагань не тільки у школі, а й у місті. Ну все, залишу ще кілька таємниць, нехай вам трошки покортить. Бажаю вам творчої наснаги, щоб ми яскраво прожили ще один рік нашого шкільного життя. Екстрим у творчості я вам обіцяю.

Катерина Сікоза,
Вчитель музики



*Вітаю зі святом першого вересня
Вас, шановні колеги, і Вас, любі учні!
У цьому навчальному році нехай все буде
для всіх нове і цікаве.*

*Зі свого боку я пропоную відвідувати
нові спортивні студії. Для дівчат – це
гопакробіка (аеробіка, шейпінг +
елементи національних бойових
мистецтв), для хлопців – бойовий гопак.*

*Окрім техніки, будемо також
вивчати історію розвитку бойових
мистецтв на Україні, обряди, пісні,*

танці нашої країни.

*Ще раз вітаю усіх зі Святом. Вчителям
бажаю наснаги і натхнення. Учням – бути
сильними, здоровими і розумними.*

*З повагою,
Ольги Онищенко,
заступник директора з виховної роботи,
вчитель фізкультури, біології.*



Краща школа – для найкращих дітей.

«Наш вулиця» № 4, вересень 2004 р

Шановні наші колегіанти, батьки!

Хочеться щиро привітати усіх Вас з початком нового навчального року! Цей день для всіх радісний і незвичайний. Бо день 1 вересня ми всі будемо хвилюватися і радіти від того, що знову зустрілися в стінах рідного Колегіуму, будемо планувати нові ідеї, нове життя. Маємо тепер так само достойно потрудитися, як наші випускники - колегіанти, - які стали студентами престижних вузів. І ви з новими силами візьметесь за науку. Тож бажаю всім наснаги, творчих зусиль, натхнення в досягненні мети.



З повагою,
Тетяна Кисилічак,
бібліотекар

Нові надходження до бібліотеки:

Наша книгозбірня збагатилась новими періодичними виданнями для дітей.

Журнал “Барвінок”

“Життя дітей у барвах і відтінках на сторінках шляхетного “Барвінка”.

Захоплююче життя сучасної дітвори явлено у віршах і прозі, у малюнках, які пробуджують уяву, кличуть у далекі і близькі мандри, змушуючи забитися серце передчуттям нових знань і вражень.



Газета “Казковий вечір”

Віднині ти маєш чудову нагоду читати улюблену газету разом із друзями в школі або в садочку. Для тебе веселинки і цікавинки, ребуси, кросворди, цікаві казочки.



Наша газета виховує повагу до батьків, любов до свого народу, шанобливе ставлення до рідної мови...

Краща школа – для найкращих дітей.

Газета “Веселка”

Весела газета для хлопчиків і дівчаток. Казки, загадки, вірші, ребуси, головоломки, конкурси, нові друзі і безліч призів і подарунків!

Журнал “Соняшник”

На допомогу школяреві прийде, як і завжди, журнал “Соняшник”.

Діти молодшого шкільного віку знайдуть відповіді на безліч запитань, з ним вони стануть розумнішими, їхня мова збагатиться!

«Початкова школа»

Кожен учитель сьогодні розуміє, що школа повинна не тільки навчати, але й виховувати. Журнал допомагає формувати в учнів навички оперування словом, вміння бачити, відчувати, чути навколишнє...



„Урок української”

Синтаксис – це так складно. Синтаксис – це так нудно. Схеми, моделі, конструкції... Але є люди, що кажуть: „Заперечую! Синтаксис – це легко, цікаво і просто!”



„Історія в школі”

Методичні поради щодо проведення предметного тижня в школі, матеріали до олімпіад та брейн-рингів з історії та основ правознавства.



Краща школа – для найкращих дітей.

Що таке «День знань?»

Усі ми дуже часто в житті чуємо «треба знати, знання — це головне», але при цьому не завжди замислюємося, що треба робити для поширення своїх знань, як покращити свою освіту. Вибрати престижний учбовий заклад, мати вчителя вищої категорії, на перший погляд здається — це головне. Але цього зовсім не достатньо.

Тільки із часом починаєш розуміти, що більшість залежить від самого себе. Розвиток пам'яті та логічного мислення, вміння лаконічно та красномовно висловлювати свою думку, вміння зосереджуватися та робити правильні висновки — найперші чинники нашого удосконалення.

День знань ми завжди святкуємо 1 вересня. Отож саме в цей день ми, як завжди зустрічаємося з вчителями, з однокласниками та рідним Колегіумом. у світлих, теплих та безшумних класах ми знову почуємо голос вчителя.

Учитель... Людина, яка веде нас у життя, дає перепустку в майбутнє. Учитель з роками стає для нас рідною людиною. Він розуміє нас, читає наші думки, допомагає в скрутному становищі і радіє разом з нами. А головне - надає можливість збільшити наші знання.

Я вважаю, що майбутнє за розумною та мудрою людиною.

Тарас Грендаш,
Колегіант 9 класу

Навчання - не все, що має бути в справжній школі

Школа... Скільки значень має це просте коротке слово. Скільки разів його ненависно вимовляли неохочі до навчання школярі. Але в більшості випадків це зовсім не вина цих дітей. Справа в тому, що в більшості шкіл умови для навчання просто жахливі. Я сам колись був таким школярем. З такою неохотою я рано прокидався, йшов до школи, витримував уроки й сідав за домашні завдання.

Та тепер мене наче підмінили. Ця неохота майже вся зникла (лише іноді, від перевтоми, мені не хочеться йти до школи). Тепер я став краще вчитися, в мене з'явилися сили йти далі – пізнавати таємниці знань. А наприкінці цього літа, уявляєте, мене почало ніби щось тягнути до школи. За все моє життя відчуття потягу до школи з'явилося в мене вдруге. Вперше я його відчув, коли ще не ходив до школи. Якось першого вересня я побачив свого (на два роки старшого за мене) друга, який йшов по вулиці з портфелем та посміхався. Він сказав мені, що вже ходить до школи, так що я з того ж самого дня почав готуватися до школи. А наступного року я з радістю увійшов на подвір'я школи. Мені тоді й шести років не було.



Краща школа – для найкращих дітей.

А пояснення усіх цих явищ (про прагнення вчитись, про потяг до школи, хоча й тягне не скільки до уроків, стільки до спілкування з друзями, однокласниками чи просто товаришами) просте – саме цього року я переступив поріг Херсонського Колегіуму ім. Євгена Маланюка. Ця подія змінила все моє теперішнє життя.

Усе, що я можу сказати про Колегіум – це казка в порівнянні зі звичайною школою. Ті, хто вже навчаються в Колегіумі, мене розуміють. Отже, йдіть до Херсонського Колегіуму і відчуйте, що таке справжня школа і справжнє навчання.

Євген Сікоза,
Колегіант 8 класу

Колегіум – справжній вулик.

Херсонський Колегіум ім. Євгена Маланюка – одна з найкращих шкіл м. Херсона. Я пишаюся з того, що в цьому навчальному році я став учнем цієї школи. Мені подобається тут все – затишні, світлі класи; якість знань, які дають вчителі; перспективи вступу до найкращих вузів України; стосунки між учнями і вчителями.

Колегіум – ніби справжній вулик, а кожен вчитель і колегіанти, як бджілки, які старанно збирають мед.

Я маю надію на те, що гарно вчитимусь і зроблю свій внесок, як кожна бджілка до вулика. І вже потім, маючи гарні знання, навчатимусь у кращому вузі. Сподіваюсь, що молоде покоління збагатившись запасом знань, зможе побудувати гарну, квітучу, багату Україну.

*Геннадій Кисилічак,
колегіант 10 класу*

Засновник:
Херсонський Колегіум ім.Євгена
Маланюка
Адреса: м.Херсон. 73008
вул.Ладичука, 123
тел./факс(0552) 32-23-13

Обсяг: 12 друкованих аркушів
Наклад: 200 примірників
Підписано до друку:
30 серпня 2004 року



краща школа – для найкращих дітей.

«Наш вулик» № 4, вересень 2004 р